

IV. Miten Jiang Zemin käyttää KKP:ta vainotessaan Falun Gongia

Jiang Zemin hyödynsi KKP:n valtiollista koneistoa vainotakseen Falun Gongia ja käytti hyväkseen kommunistisen puolueen periaatetta ”kaikkien puolueen jäsenten on alistuttava Keskuskomitean alaisuuteen”. Tämä käsittää armeijan, median, julkisen turvallisuushenkilöstön, poliisin ja puolisolitaalliset poliisijoukot, kansalliset turvallisuusjoukot, oikeusjärjestelmän, Kansankongressin, diplomaattihenkilöstön sekä myös kierot uskonnolliset ryhmät. Armeija ja puolisolitaallinen poliisi, joita kontrolloi kommunistinen puolue, ovat suoraan osallistuneet Falun Gongin harjoittajien sieppauksiin ja pidätyksiin. Kiinan tiedotusvälineet ovat avustaneet Jiangin hallitusta levittämällä valheita ja mustamaalaamalla Falun Gongia. Jiang Zemin on henkilökohtaisesti käyttänyt kansallista turvallisuusjärjestelmää keräämään ja välittämään informaatiota, tehtailemaan valheita ja väärentämään tietoja. Kansankongressi ja oikeusjärjestelmä ovat antaneet vaikutelman siitä, että ne edustavat ”lakia”, ja ne ovat pukeutuneet ”laillisuuden” kaapuun oikeuttaakseen Jiang Zeminin ja KKP:n rikokset, mikä on tehokkaasti johtanut harhaan ihmisiä kaikilla yhteiskunnan tasoilla. Niistä on tullut Jiang Zeminiä palvelevia ja suojaavia välineitä. Samalla diplomaattisin keinoin on levitetetty valheita kansainvälisessä yhteisössä sekä houkuteltu vieraita hallituksia, korkea-arvoisia virkamiehiä ja kansainvälistä mediaa taloudellisilla ja poliittisilla kannustimilla, jotta ne vaikenisivat Falun Gongin vainosta.

Keskuskomitean konferenssissa, jossa päätettiin Falun Gongin vainosta, Jiang Zemin väitti: ”En suostu uskomaan, ettei kommunistinen puolue pysty kukistamaan Falun Gongia”. Strategia Falun Gongin harjoittajien vainoamiseksi sisälsi kolme periaatetta: ”tärvellä heidän maineensa, saattaa heidät taloudellisesti perikatoon sekä tuhota heidät fyysisesti”. Tämän jälkeen käynnistettiin täysimittainen vainokampanja.

Median hyväksikäyttö vapaan tiedonvälityksen estämiseksi

Periaate ”tärvellä [Falun Gongin harjoittajien] maine” on toteutettu tiedotusvälineiden avulla.

Ne ovat kommunistisen puolueen ehdottomassa kontrollissa. Heinäkuun 22. päivästä 1999 – joka oli Falun Gongin harjoittajien pidätyskampanjan kolmas päivä – alkoi täysimittainen Falun Gongin vastainen propagandamyrsky. Mainittakoon esimerkiksi pekingiläinen China Central Television (CCTV): se lähetti loppuvuoden ajan seitsemän tuntia päivässä ennakoon tuotettua materiaalia, joka levitti valheita Falun Gongista. Näiden ohjelmien tuottajat aloittivat vääristelemällä ja väärentämällä Falun Gongin perustajan Li Hongzhi’n puheita, minkä jälkeen alkoivat kertomukset niin kutsutuista itsemurha- ja surmatapauksista sekä väitetyistä kuolemantapauksista, jotka johtuivat lääkehoidosta kieltäytymisestä. He tekivät kaikkensa herjatakseen Falun Gongia ja sen perustajaa.

Mainostetuin oli tapaus, jossa sana ”ei” poistettiin Li Hongzhi’n antamasta lausunnosta ”maapallo ei ole räjähtämässä”. CCTV muutti tämän muotoon ”maapallo on räjähtämässä” ja väitti Falun Gongin levittävän tuomiopäivän kiihkoa. Eräs veruke, jota käytettiin väestön harhaanjohtamiseen, oli syyttää Falun Gongin harjoittajia toisten ihmisten rikoksista. Murha, jonka teki mieleltään häiriintynyt Fu Yibin Pekingissä, sekä eräs uhrinsa myrkyttänyt kerjäläinen Zhejiangin maakunnassa, yhdistettiin Falun Gongiin. KKP käyttää mediaa lietsomaan vihaa harhaan johdetuissa kansalaisissa ja hakee tällä tavoin oikeutusta muuten epäsuosittuun, veriseen vainoon.

Yli 2000 päivälehteä, yli 1000 aikakauslehteä ja satoja kommunistisen puolueen tiukasti johtamia paikallisia radio- ja TV-asemia täyttyi perinpohjaisesta Falun Gongin panettelusta.

Tätä propagandaa levittivät edelleen ulkomaille virallinen Xinhua-uutistoimisto, China News Services, Hong Kong China News Agency ja muut KKP:n hallitsevat ulkomaiset mediat.

Epätäydellisten tilastojen mukaan vain puolessa vuodessa julkaistiin tai lähetettiin yli 300 000 artikkelia ja ohjelmaa, jotka panettelivat Falun Gongia ja hyökkäsivät sitä vastaan, mikä myrkytti lukemattomien harhaanjohtettujen ihmisten mielet.

Kiinan ulkomaisissa suurlähetystöissä ja konsulaateissa järjestettiin näyttelyitä sekä esiteltiin CD-levyjä ja muita julkaisuja, jotka arvostelivat Falun Gongia ja pyrkivät ”paljastamaan” sen todellisen luonteen. Ulkoministeriön kotisivuilla julkaistiin erityisiä kritisoivia ja ”paljastavia” kolumneja. Lisäksi vuoden 1999 lopulla Aasian ja Tyynenmeren taloudellisen yhteistyöjärjestön APEC:in huippukokouksessa Uudessa Seelannissa Jiang Zemin jakoi täysin julkeasti Falun Gongia halventavia kirjasia jokaiselle kokoukseen osallistuneelle valtionpäämiehelle, joita oli yli kymmenestä maasta. Ranskassa Jiang Zemin nimitti Kiinan perustuslain vastaisesti Falun Gongia ”pahaksi kultiksi” ulkomaisen median edessä ”tärveläkseen harjoittajien maineen”.

Sorron mustat pilvet kerääntyivät Kiinan taivaalle ja kertoivat, että jotakin yhtä äärimmäistä kuin kulttuurivallankumous oli jälleen alkamassa.

Kaikkein halpamaisin tapaus oli niin kutsuttu ”itsemurhapoltto”, joka lavastettiin tammikuussa 2001. Falun Gongin mustamaalaamiseksi Xinhua-uutistoimisto ilmoitti siitä ennätysmäisen nopeasti kaikkialle maailmaan. Myöhemmin lukuisat ulkomaiset järjestöt, muun muassa YK:n tiloissa Genevessä toimiva NGO International Education and Development Agency, ovat pitäneet tapahtumaa hallituksen lavastamana toimenpiteenä ihmisten huijaamiseksi. Asiaa kysyttäessä eräs TV-tiimin jäsen myönsi, että osa CCTV:n lähettämästä materiaalista oli kuvattu jälkikäteen. Sortajien roistomaisuus on päivänselvää. Miten kummallista, että nämä ”Falun Gongin harjoittajat, jotka järkähtämättä kohtaavat kuoleman” (millä viitattiin itsemurhapolttajiin) olivat niin yhteistyökykyisiä KKP:n viranomaisten kanssa, että he antoivat kuvata polttoitsemurhansa uudelleen!

Kun valheet tuodaan päivänvaloon, mikään niistä ei kestä. Samalla, kun KKP on levittänyt huhuja ja tehtaillut valheita, se on myös tehnyt kaikkensa estääkseen vapaan tiedonvälityksen.

Se on hetyttä tukahduttanut kaikkia ulkomaisia raportteja Falun Gongin aktiviteeteista sekä estänyt Falun Gongin harjoittajien puolustuspuheenvuorot. Poikkeuksetta kaikki Falun Gongin kirjat ja muut dokumentit on tuhottu. Äärimmäisiä toimenpiteitä on käytetty estämään ulkomaisen median yritykset haastatella Falun Gongin harjoittajia Kiinassa: toimittajia on muun muassa karkotettu maasta, ja ulkomaisia tiedotusvälineitä on painostettu tai pakotettu vaikenemaan uhkaamalla estää niiden toiminta Kiinassa.

Kiinalaiset Falun Gongin harjoittajat, jotka ovat yrittäneet viedä ulkomaille tietoa Falun Gongista sekä dokumentteja viranomaisten epäinhimillisestä vainosta, ovat KKP:n bruttaalin sorron kohteena. Li Yanhua, noin 60-vuotias nainen Dashiqianin kaupungista, Lianningin maakunnasta, joutui poliisin sieppaamaksi helmikuun 1. päivänä 2001, kun hän jakoi vainosta kertovaa materiaalia. Poliisi hakkasi hänet kuoliaaksi ja pyrki peittämään rikoksensa sanoen hänen kuolleen ”Falun Gongista hurmioitumiseen”.

Jo yksistään Tsinghuan yliopistossa on yli kymmenelle opettajalle ja oppilaalle annettu pitkiä vankeusrangaistuksia Falun Gongia käsittelevän materiaalin levittämisestä. Seitsemän harjoittajaa asetettiin syytteeseen ja tuomittiin pitkiin rangaistuksiin, kun he levittivät tietoa erään Falun Gongia harjoittavan graduvaiheen opiskelijan raiskauksesta vankilassa.

Sakkoja ja kotien penkomista ilman oikeusturvaa

Kommunistisen puolueen koko valtiollinen koneisto on noudattanut käskyä ”saattaa [Falun Gongin harjoittajat] perikatoon”. Yli viisi vuotta kestäneen vainon aikana – yrityksissä pelotella ja aiheuttaa harjoittajille vakavia taloudellisia menetyksiä – satojatuhansia Falun Gongin harjoittajia on sakotettu summilla, jotka vaihtelevat muutamasta tuhannesta kymmeneen tuhansiin yuaneihin [1 yuan on noin 10 senttiä]. Ilman minkäänlaista oikeudellista perustetta paikallishallinnot, työyksiköt, poliisiasemat ja yleisen turvallisuuden laitokset ovat mielivaltaisesti määränneet näitä sakkoja. Sakotetut eivät saa maksustaan kuittia, eikä heille selvitetä, mihin lainkohtaan tällainen menettely perustuu. Mitään oikeusturvaa ei yksinkertaisesti ole.

Kotien penkominen on toinen tapa ryöväitä ja pelotella Falun Gongin harjoittajia. Ne, jotka vankumattomasti eivät ole suostuneet luopumaan harjoituksesta, ovat joutuneet alistumaan kotiansa penkomiseen ilman kotietsintälupaa mihin aikaan vuorokaudesta tahansa. Heidän rahansa ja arvoesineensä on takavarikoitu ilman selvitystä. Maaseudulla edes varastoitua viljaa ja muita elintarvikkeita ei ole säästetty. Mitään Falun Gongin harjoittajilta takavarikoitua ei dokumentoida, eikä siitä anneta kuittia. Tavallisesti takavarikoinnin suorittaneet henkilöt pitävät tavarat itsellään.

Samaan aikaan Falun Gongin harjoittajia on erotettu työpaikoiltaan. Maaseudulla viranomaiset ovat uhanneet takavarikoida harjoittajien maat. KKP ei ole unohtanut edes iäkkäitä eläkeläisiä.

Heidän eläkkeensä on peruutettu ja hallitus on häätänyt heidät asunnoistaan. Joidenkin Falun Gongia harjoittavien liikemiesten omaisuus on takavarikoitu ja pankkitilit jäädytetty.

Tätä politiikkaa toteuttaessaan kommunistinen puolue on leimannut syyllisiksi myös ne, jotka jollakin tavoin yhdistetään harjoittajiin. Tämä tarkoittaa sitä, että jos Falun Gongin harjoittajia löydetään työpaikoilta tai valtiollisista yrityksistä, johtajat ja muut työntekijät eivät saa bonuksia tai ylennyksiä. Tarkoitus on ollut luoda yhteiskunnassa vihan ilmapiiriä Falun Gongin harjoittajia vastaan. Harjoittajien perheenjäseniä ja omaisia on myös uhattu irtisanomisilla, hädöillä asunnoistaan tai lapsien erottamisella koulusta. Kaikki tämä palvelee samaa päämäärää: Falun Gongin harjoittajien kaikki tulonlähteet halutaan tyrehtyttää, jotta he luopuisivat vakaumuksestaan.

Julma kidutus ja mielivaltainen tappaminen

Karmeaa politiikkaa, joka pyrkii ”tuhoamaan [Falun Gongin harjoittajat] fyysisesti”, toimeenpanevat lähinnä poliisi, prokurattorit [11] ja Kiinan oikeusjärjestelmä.

Clearwisdomverkkosivun tilastojen mukaan ainakin 1143 harjoittajaa on kuollut vainon uhreina viimeisen

viiden vuoden aikana [19. toukokuuta 2005 luku on 2234]. Kuolemantapauksia on ollut yli 30 maakunnassa, itsehallintoalueella ja piirikunnassa, jotka ovat suoraan alisteisia keskushallinnolle. Lokakuun 1. päivänä 2004 Heilongjiangin maakunnassa kuolemantapauksia oli rekisteröity eniten; sitä seurasivat Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan ja Hubei.

Nuorin uhri oli vain kymmenen kuukauden ikäinen ja vanhin 82-vuotias. Naisia oli 51.3% ja yli 50-vuotiaita 38.8%. Puolueen virkamiehet ovat yksityisesti myöntäneet, että vainossa kuolleiden Falun Gongin harjoittajien todellinen lukumäärä on paljon suurempi.

Falun Gongin harjoittajiin käytetyt julmat kidutusmenetelmät ovat moninaisia. Iskut, ruoskimiset, sähköshokit, kylmyys, pitkäaikainen köyhtäminen ja käsiraudoissa pitäminen, avotulella käristäminen, savukkeilla ja kuumilla raudoilla polttaminen, riiputtaminen, paikallaan seisottaminen tai kyykyttäminen, bambutikuilla tai metallilangalla pistely sekä seksuaalinen väkivalta ja raiskaukset ovat vain muutamia esimerkkejä. Lokakuussa 2000 Masanjin pakkotyöleirillä Liaoningin maakunnassa vartijat riisuivat 18 naispuolista Falun Gongin harjoittajaa ja heittivät heidät miesvankien selliin, jossa vangit raiskasivat heidät. Kaikki nämä rikokset on dokumentoitu yksityiskohtaisesti, ja niitä on liian paljon tässä lueteltavaksi.

Usein käytetty menetelmä – monen muun epäinhimillisen kidutusmenetelmän ohella – on niin sanottu ”psykiatrinen käsittely”. Normaalit, järkevät ja terveet Falun Gongin harjoittajat on laittomasti lukittu psykiatriin laitoksiin, ja heihin on injektoitu keskushermostoa tuhoavia lääkkeitä. Muutamat harjoittajat ovat tämän seurauksena osittain tai täysin halvaantuneet.

Eräät ovat täysin sokeutuneet tai kuuroutuneet. Joidenkin lihakset tai sisäelimet ovat tuhoutuneet. Jotkut ovat osittain tai kokonaan menettäneet muistinsa tai mielenterveytensä, ja jotkut ovat täysin luhistuneet henkisesti. Jotkut ovat myös kuolleet pian pistoksen jälkeen.

Tilastojen mukaan Falun Gongin harjoittajia on vainottu ”psykiatrisella käsittelyllä” 23:ssa Kiinan 33:sta maakunnasta, itsehallintoalueesta ja kunnasta, jotka ovat suoraan keskushallinnon alaisuudessa. Ainakin 100 psykiatrista laitosta maakunta-, kaupunki- ja piiritasolla on osallistunut vainoon. Tapausten lukumäärän ja levinneisyyden perusteella on selvää, että psykiatristen lääkkeiden väärinkäyttö Falun Gongin harjoittajiin on ollut suunnitelmallista ja systemaattista, ja siitä on päätetty hallinnollisesti korkealla tasolla. Ainakin 1000 psyykkisesti tervettä Falun Gongin harjoittajaa on vastoin tahtoaan lähetetty psykiatriin laitoksiin tai huumevieroituskeskuksiin. Monia on pakkolääkitty tai -syötetty erilaisilla lääkkeillä, jotka voivat tuhota keskushermoston. Kyseisiä Falun Gongin harjoittajia on myös sidottu köysillä ja kidutettu sähköshokeilla. Heistä ainakin 15 on kuollut vammoihinsa.

610-virasto ulottaa lonkeronsa kauas laillisuuden ulkopuolelle

Kesäkuun 7. päivänä 1999 Jiang Zemin panetti Falun Gongia KKP:n politbyron kokouksessa aivan perusteella. Hän kutsui Falun Gong –kysymystä ”luokkataisteluksi” ja leimasi Falun Gongin harjoittajat KKP:n poliittisiksi vihollisiksi, provosoi KKP:n taisteluintoa ja antoi määräyksen perustaa Keskuskomiteaan ”virasto käsittelemään Falun Gong –kysymystä”. Koska se perustettiin 10. kesäkuuta (6-10), se sai nimekseen ”610-virasto”. Tämän jälkeen 610virastoja perustettiin kaikkialle maahan sekä hallituksen kaikille tasoille ylimmästä alimpaan, ja niiden erityinen tarkoitus oli vastata kaikista Falun Gongin vainoon liittyvistä tehtävistä.

Puolueen alaisuudessa toimiva poliittis-oikeudellinen komitea, media, yleiset ja kansalliset turvallisuuselimet, prokuraattorit ja kansantuomioistuimet palvelevat 610-virastoa sen kanssarikollisina. Teknisesti 610-virasto raportoi valtioneuvostolle, mutta todellisuudessa se on puolueen organisaatio, joka toimii Kiinan hallituksen ja vakiintuneen valtiollisen toiminnan ulkopuolella ja on vapaa kaikista oikeudellisista rajoitteista, sääntelyistä ja sovinnaisista toimintatavoista. Se on valtava organisaatio, joka suuresti muistuttaa Natsi-Saksan Gestapoa; sen valta ylittää kaikki lailliset ja oikeudelliset järjestelmät, ja se saa käyttää maan resursseja oman harkintansa mukaan. Heinäkuun 22. päivänä 1999 – sen jälkeen, kun Jiang Zemin oli määrännyt Falun Gongin vainon aloitettavaksi – Xinhua-uutistoimisto julkaisi KKP:n organisaatio- ja propagandaministeriöissä työskentelevien ihmisten puheita. Niissä he avoimesti tukivat Jiang Zeminin käynnistämää vainoa. Kaikki nämä elimet tekivät yhteistyötä KKP:n

tiukan organisaation alaisina pannakseen toimeen Jiang Zeminin ilkeän suunnitelman.

Lukemattomat tapaukset ovat osoittaneet, että yleisen turvallisuuden osastoilla, prokuraattoreilla ja kansantuomioistuimilla ei ole valtaa tehdä omia päätöksiä, kun kyseessä ovat Falun Gongiin liittyvät asiat. Niiden täytyy noudattaa 610-viraston käskyjä. Kun pidätettyjen, vangittujen ja kuoliaaksi kidutettujen Falun Gongin harjoittajien perheenjäsenet pyysivät tietoja tapahtuneesta ja tekivät valituksia, heille kerrottiin, että kaikki päätökset tekee 610-virasto.

Kuitenkaan 610-viraston olemassaololla ei ole laillista pohjaa. Käskyt KKP:n kaikille elimille olivat suullisia – komentoja ja tiedonantoja ei yleensä annettu kirjallisina. Virasto myös vaati, että käskyjen vastaanottajat eivät saaneet tehdä niistä ääni- tai videonauhoitteita tai edes muistiinpanoja.

Tällaisen diktatuurin ”esiliinan” väliaikainen käyttö on taktiikka, johon puolue on usein turvautunut täysin laista piittaamatta. Kaikkien aiempien poliittisten puhdistuskampanjoidensa aikana puolue on aina käyttänyt säännöttömiä menetelmiä ja perustanut tällaisia elimiä; mainittakoon esimerkiksi ”kulttuurivallankumouksen keskusryhmä”, joka levitti Kiinan kommunistisen puolueen tyranniaa kaikkialle maahan.

Pitkään jatkuneen tyranniansa ja lujaoitteisen vallankäyttönsä myötä puolue on väkivallalla, valheilla ja sensuurilla luonut mitä väkevimmän ja pahimman valtioterrorijärjestelmän. Sen epäinhimillisuus ja petollisuuden taso ovat erittäin ammattimaisia. Sen laajuus on ennennäkemätöntä. Kaikkien aiempien poliittisten liikkeidensä myötä puolue on kerännyt itselleen kokemusta sekä systemaattisia ja tehokkaita menetelmiä ihmisten rankaisemiseen, vahingoittamiseen ja tappamiseen mitä julmimmilla, ovelimmilla ja petollisimmilla kuviteltavissa olevilla tavoilla. Tapauksessa, joka aiemmin mainittiin, aviomies ei kestänyt poliisin uhkailua ja ahdistelua, vaan tappoi hyväsydämisen vaimonsa. Tämä on KKP:n valtioterrorin pahuuden hedelmä, joka käsittää myös petolliset tiedotusvälineet, poliittisen painostuksen, vainottuun henkilöön liitettyjen ihmisten syyllistämisen sekä uhkailun – kaikenlaisen ihmisluonnon kierouttamisen ja vihan lietsonnan.

Armeijan ja valtion taloudellisten voimavarojen käyttö vainokampanjassa
Puolue hallitsee valtion kaikkia sotavoimia, mikä antaa sille mahdollisuuden toimia halunsa mukaan ja vailla pelkoa ihmisiä sortaessaan. Falun Gongin vainossa Jiang Zemin ei ainoastaan käyttänyt poliisia ja puolisoitilaallisia poliisijoukkoja, vaan heinä- ja elokuussa 1999 käytettiin myös aseistettuja sotavoimia, kun sadattuhannet, jopa miljoonat tavalliset ihmiset ympäri maata aikoivat mennä tyhjin käsin Pekingiin vetoamaan Falun Gongin puolesta. Sotilaat asemoitiin Pekingin kaupungin sisälle. Kaikki Pekingiin johtavat suuret kulkuväylät olivat aseistautuneiden sotilaiden reunustamia. He auttoivat poliisia pysäyttämään ja pidättämään ne Falun Gongin harjoittajat, jotka olivat menossa vetoamaan. Jiang Zeminin antaessa määräyksen sotavoimien käytöstä hän loi pohjaa veriselle vainolle.

Puolue hallitsee valtion raha-asioita, ja tämä on antanut Jiang Zeminille taloudelliset mahdollisuudet Falun Gongin vainoon. Eräs korkea virkamies Liaoningin maakunnan oikeuslaitokselta sanoi eräässä konferenssissa Masanjian pakkotyöleirillä, että ”Falun Gongia vastaan käytetyt taloudelliset resurssit ovat ylittäneet sodan kustannukset”.

Tänä päivänä ei tarkasti tiedetä, kuinka paljon valtion taloudellisia resursseja ja ihmisten kovalla työllä ansaitsemia rahoja Kiinan kommunistinen puolue on käyttänyt Falun Gongin vainoamiseen. Ei kuitenkaan ole vaikea päätellä, että kyseessä on valtava summa. Vuonna 2001

puolueen yleisen turvallisuuden viraston sisäinen lähde paljasti, että yksinomaan Taivaallisen rauhan aukion pidätyksien kustannukset olivat 1,7—2,5 miljoonaa yuania päivässä, mikä tekee

620—910 miljoonaa yuania (62—92 miljoonaa euroa) vuodessa. Koko maahan – kaupunkeihin ja maaseudulle, poliisiasemille ja yleisen turvallisuuden laitoksille sekä 610-viraston kaikkiin haaroihin – Jiang Zemin on palkannut ainakin muutamia miljoonia ihmisiä vainoamaan Falun Gongia. Pelkät palkkakustannukset saattavat nousta yli 100 miljardiin yuaniin vuodessa. Tämän lisäksi Jiang Zemin on käyttänyt suuria summia pakkotyöleirien laajennukseen ja uusien aivopesukeskuksien rakentamiseen. Esimerkiksi joulukuussa 2001 Jiang Zemin investoi 4,2 miljardia yuania rakennuttaakseen aivopesukeskuksia, joita käytettäisiin Falun Gongin harjoittajien ”käännyttämiseen”. Jiang Zemin on myös jakanut rahallisia kannustimia rohkaistakseen suurempia ihmisjoukkoja osallistumaan Falun Gongin vainoon. Monilla alueilla yhdestä vangitusta Falun Gongin harjoittajasta maksettiin useiden tuhansien palkkio – jopa kymmenentuhatta yuania. Masanjian pakkotyöleiri Liaoningin maakunnassa on yksi Falun Gongin vainon synkimmistä paikoista. Erään kerran puolue antoi leirinjohtaja Su’lle 50 000 yuania ja apulaisjohtaja Shaolle 30 000 yuania.

Jiang Zemin, Kiinan kommunistisen puolueen entinen pääsihteeri, on se henkilö, joka käynnisti ja suunnitteli Falun Gongin vainon ja johti sitä. Hän käytti kommunistisen puolueen koneistoa vainon käynnistämiseen. Hän kantaa väistämättömän vastuun tästä historiallisesta rikoksesta.

Ilman monien poliittisten liikkeiden hiomaa KKP:n väkivaltakoneistoa Jiang Zemin ei kuitenkaan olisi pystynyt aloittamaan ja toteuttamaan tätä hirvittävää vainoa.

Jiang Zemin ja puolue käyttivät toisiaan. Ne asettivat itsensä alttiiksi kaikkien tuomiolle vastustaessaan ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” ja ajaessaan tällä tavoin henkilökohtaisia ja puolueen etuja. Niiden salajuoni on todellinen syy siihen, miksi tämä traaginen ja mieletön rikos on päässyt tapahtumaan.